

آینده

در خیابان های فرانسه

با فروپاشی تدریجی طبقه متوسط در اروپا، موقعیت و منافع این طبقه اجتماعی نیز با شرایط و منافع کارگران پیوند یافته و از درون چند میلیون تنی که در خیابان های فرانسه تظاهرات راه پیمایی می کنند صدها و هزاران فعال و مبارز و کادر آینده احزاب چپ این کشور بیرون خواهد آمد، همانگونه که بسیاری از رهبران کنونی چپ فرانسه ریشه در جنبش های کارگری و دانشجویی ماه مه ۱۹۶۸ دارند.

سه شنبه ها تا پیروزی. شاید این شناسنامه جنبش کنونی فرانسه برای تحمیل عقب نشینی به دولت این کشور برای تحمیل قانون جدید کار باشد، زیرا فردا (سه شنبه) نیز بار دیگر در فرانسه اعتصاب و تظاهرات عمومی اعلام شده است.

سه شنبه هفته گذشته به دعوت سندیکاهای کارگری و اتحادیه های دانشجویی میلیون ها تن در سراسر فرانسه راه پیمایی کردند. در همین روز کارگران راه آهن، هواپیمایی ها، آموزگاران و بخش وسیعی از کارکنان بخش خصوصی و دولتی فرانسه دست به اعتصاب زدند. راه پیمایی و اعتصاب سه شنبه گذشته نمایش قدرت بزرگی از سوی کارگران و دانشجویان به دولت بود تا آن را وادار کند که قانون "قرارداد نخستین استخدام" یا به اختصار CPE را ملغی کند. قانونی که به کارفرمایان اجازه می دهد جوانان زیر ۲۶ سال را که برای نخستین بار استخدام می شوند در طی دو سال بدون نیاز به ذکر دلیل و حق شکایت اخراج کند. بدنبال این تظاهرات، اوارد بالادور نخست وزیر سابق دست راستی فرانسه با ناراحتی اعلام کرد: " CPE مُرد "

مقاومتی که در برابر این تهاجم به قانون کار صورت گرفت راست فرانسه را دچار چندپارگی و انفعال کرده است. برخی معتقدند که عقب نشینی در این عرصه یعنی بسته شدن راه هرگونه دستبرد بعدی به قانون کار و گرفتن امتیاز از طبقه کارگر. برخی دیگر اما بر این نظرند که عقب نشینی ناگزیر است و هر چه زودتر این کار صورت گیرد می توان از ابعاد شکست کاست.

نکته در اینجاست که نیردی که در فرانسه بر سر تغییر قانون کار آغاز شده اکنون از چارچوب مرزهای فرانسه بیرون رفته و همه اروپا و حتی جهان را در بر گرفته است. هر قدر بحث و درگیری بر سر این قانون ادامه پیدا می کند بیشتر افکار عمومی اروپایی و جهانی با مضمون این قانون و دلایل مخالفت مردم فرانسه با آن آگاه می شود. در این شرایط ممانعت از دستبرد به قانون کار در فرانسه یعنی دشوار شدن تصویب قوانین مشابه در دیگر کشورهای اروپایی.

یک نکته مهم دیگر که در جنبش برضد قانون نخستین استخدام در فرانسه دیده می شود پیوند میان جنبش دانشجویی و کارگری و پشتیبانی وسیع عمومی از این جنبش است. این پیوند ناشی از تجربه مبارزات قبلی و از آن مهمتر برخی تحولات عمیق اجتماعی است.

واقعیت آن است که در چند سال اخیر دولت فرانسه چندین قانون و مصوبه در مورد دانشگاهها و مدارس و تحقیقات علمی و غیره به تصویب رساند که مخالفت جوانان و دانشجویان نتوانست مانع از اجرای آنان شود. در این شرایط دانشجویان به این درک رسیده اند که بدون پشتیبانی طبقه کارگر مبارزات آنان چون بر قلب اقتصادی جامعه تاثیری نمی گذارد عملاً فاقد چشم انداز است. به همین دلیل این بار دانشجویان ضمن درخواست پشتیبانی

کارگران خود نیز دست به برخی اقدامات می زنند که پیامدهای اقتصادی معینی داشته باشد. مانند اشغال ایستگاه های قطار و ممانعت از حرکت آنان یا بستن مراکز تجاری.

نکته اما مهمتر که جنبش برضد دستبرد به قانون کار و پشتیبانی وسیع مردمی که از آن بعمل آمده بیشتر آشکار می کند همان چیزیست که جامعه شناسان مترقی فرانسوی مدتهاست به آن اشاره می کنند و آن هم **فروپاشی تدریجی طبقه متوسط در اروپا و همسو شدن موقعیت و منافع آن با شرایط و منافع کارگران است.*** از جمله به همین دلیل است که برخی سندیکاها که عمدتاً نماینده کادرها و کارکنان سطوح بالا بودند و در گذشته مواضع سازشکارانه و تسلیم طلبانه داشتند نیز به جنبش برضد تغییر قانون کار پیوسته اند.

نکته دیگر در جنبش کنونی و نگرانی سرمایه داری حاکم فرانسه از آن، سیاسی شدن بیش از پیش جوانان است. جوانانی که سرمایه داری فرانسه تصور می کرد یا وانمود می کرد می تواند به کمک تبلیغات آنان را برای همیشه از سیاست دور و بیرون کند. اکنون آنان در ابعاد میلیونی به سیاست باز گشته اند. یقیناً از درون چند میلیون تتی که در خیابان های فرانسه تظاهرات و راه پیمایی می کنند صدها و هزاران فعال و مبارز و کادر آینده احزاب چپ بیرون خواهد آمد، همانگونه که بسیاری از رهبران کنونی چپ فرانسه ریشه در جنبش های کارگری و دانشجویی مه ۱۹۶۸ دارند. یقیناً این نیروست که آینده فرانسه را خواهد ساخت.

صرفنظر از اینکه سرنوشت طرح دستبرد به قانون کار چه باشد و چه شود، جنبشی که امروز برضد این تغییرات سراسر فرانسه را درنور دیده تا همینجا دستاوردهای و پیامدهای بزرگی داشته است، دستاوردهایی که تصویب یا عدم تصویب قانون در پیش آن اهمیت اولیه خود را از دست داده است. راست فرانسه در تهاجم خود به قانون کار به شکستی مفتضحانه دچار شده و خود آن را می داند. مسئله برای راست فقط چگونگی برون رفت نسبتاً آبرومندانه از صحنه این شکست است.

(در این مورد مثلاً نگاه کنید به کتاب "خداحافظ طبقه متوسط" نوشته جان لوکین - پاریس - انتشارات دیسپوت - ۲۰۰۵)